

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801554816/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

Klagepunkter gaar ud paa at Menneskene vilde blive dvaske og dovne til deres Arbejde hvis de fik at vide at de nedstammede fra Dyr og Træer. Som om der virkelig skulde være Fare for at en Horebuk, som jeg lader nedstamme fra en Gøg, skulde blive mindre ivrig i Tjenesten, eller en Barber mindre snakkesalig, eller en Pedant mindre krigerisk og saa videre. Jeg havde nu ikke Lyst til at komme i Slagsmaal paa Grund af disse Grovheder. Jeg gad ikke engang stævne Bogtrykkeren, som havde provokeret mig Gang paa Gang, skønt selve Byens Øvrighed viste mig hvordan jeg kunde hævne mig og mange andre trængte paa for at faa mig til at gaa til Makronerne for at Fyren ikke skulde faa Lov til at blive ved med sine Frækheder i al Evighed. Men jeg kan ikke fordrage Processer. Jeg vil hellere finde mig i hvad som helst end anlægge Sag.

I Fortalen til Metamorfoserne skrev jeg at jeg nu for Alvor tænkte paa at slutte Fred med Menneskeheden, og at jeg ikke mere brød mig om at skrive Satirer. Der var dem der troede at denne Fredsvilje kom af at jeg havde daarlig Samvittighed og nu i mit stille Sind fortrød min tidligere Indstilling. Men de tager fejl. For ganske vist fortryder jeg at jeg i saa mange Aar har pløjet den golde Mark; men jeg er ikke ked af at jeg har givet mig af med en Beskæftigelse som efter min Mening er noget et tænkende Menneske kan være stolt af. Med hvilke Tanker og hvilket Formaal jeg saa længe har styret mit Skib mellem disse skarpe Skær, det fremgaar af de apologetiske Fortaler til mine digteriske Arbejder. Men de som ikke lader sig paavirke af dem, men bliver ved med at mistænke mig og skælde mig Huden fuld, de maa huske paa at deres Snert ogsaa rammer de fremragende lærde, retsindige og gudfrygtige Mænd der har faaet mig til at udgive mine Digte, Satirer og Komedier. Hvis jeg har traadt i Spinaten, saa har jeg gjort det sammen med de udmærkede Mænd der har insisteret paa at jeg skulde skrive, og givet grønt Lys for det jeg skrev.

Og dette ene Argument maa da være nok til at afvise